Хірургічна тактика при вогнепальних та мінно-вибухових пораненнях живота в умовах військових дій

І. В. Кароль [1,2], О. О. Біляєва [1]

[1] Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика, Київ

[2] КНП «Броварська багатопрофільна клінічна лікарня», Бровари

В умовах сучасних військових дій вогнепальні та мінно-вибухові поранення живота посідають вагоме місце у структурі бойової травми. Ці поранення характеризуються тяжким перебігом, розвитком травматичного шоку і поліорганної недостатності та високою летальністю.

Мета: висвітлити хірургічну тактику при вогнепальних та мінно-вибухових пораненнях живота в умовах військових дій.

Матеріали та методи. У хірургічне відділення Броварської багатопрофільної клінічної лікарні у лютому–березні 2022 р. під час активних бойових дій у регіоні було госпіталізовано 7 пацієнтів з вогнепальними та мінно-вибуховими пораненнями живота, яким виконано хірургічні втручання. Усі пацієнти були чоловіками віком від 31 до 57 років. Серед них було 2 (28,6 %) військовослужбовця, решта – цивільні особи.

Результати. У всіх пацієнтів були поєднані поранення з пошкодженням органів черевної порожнини, м'яких тканин і кісткових структур кінцівок, таза, органів грудної клітки. При пораненні печінки виконували ушивання ран, при масивних розривах – тампонаду, поранення тонкої кишки зашивали, при пораненнях товстої кишки з розвитком калового перитоніту формували стому проксимального відділу кишки. У 2 (28,6 %) пацієнтів проведено релапаротомії з приводу післяопераційних ускладнень: в 1 випадку виникла евентерація внаслідок прогресування перитоніту, ще в 1 – внутрішньочеревна кровотеча через некроз жовчного міхура. Із прооперованих пацієнтів 1 (14,3 %) помер внаслідок множинних поранень, не сумісних з життям.

Висновки. Вогнепальні та мінно-вибухові поранення живота характеризуються тяжким перебігом і високою летальністю (за нашими даними, 14,3 %).